

[Stetter.]

gifter. Jeg har slidt for at få udvalget til at indse fordelene ved forslaget fra Foreningen af danske Ligningskommissioner og fra kommunerne. Det lykkedes kun delvis. Det blev fremført skriftligt af ministeren, at det er et brud på boligforliget at anvende 16. almindelige vurdering pr. 1. april 1977 i stedet for den aftalte regel om den 15. almindelige vurdering plus 35 pct. Det er efter min vurdering forkert. En sådan ændring vil ikke rokke ved boligforligets intentioner, som jo er, at lejeværdien skal forhøjes i takt med forhøjelsen af ejendomsvurderingerne, og hvad er mere aktuelt end ejendomsvurderingen pr. 1. april 1977?

Den konservative gruppe har i betænkningen sagt, at vi støtter det nævnte forslag fra kommunerne og fra Foreningen af danske Ligningskommissioner. Vi har endvidere sagt, at der ikke har kunnet opnås enighed mellem boligforligspartierne, hvilket jeg beklager. Vi har derfor været afskåret fra at fremsætte ændringsforslag. Vi beklager dette negative resultat. Vi vil arbejde videre med at søge denne forenkling gennemført.

Jeg vil gerne sige til hr. Brixtofte, at det er minsandten ikke formålet at forhøje lejeværdierne, og det er der ikke noget som helst bevis for at man gør. Formålet med denne ordning er at forenkle skattesystemet. Det er det, vælgerne siger til os gang på gang: vi kræver forenkling, og det er det, det konservative folkeparti har forsøgt med denne ordning.

Herefter vil jeg sige lidt om hovedformålet med denne lovgivning, nemlig fastsættelse af lejeværdireglerne for ejerboliger.

Allerede under debatten i forbindelse med førstebehandlingen konstaterede jeg, at embedsmændenes forslag i betænkningen om beskatningsregler for ejerboliger efter den konservative gruppes vurdering ikke kan anvendes som grundlag for en lovgivning. Jeg er tilfreds med, at ministeren i mellemtiden er kommet til samme resultat og har meddelt udvalget sin afgørelse.

Forligspartierne har formet en fælles udtalelse i betænkningen om dette emne. Den konservative gruppe er naturligvis rede til at overveje andre løsninger. Det tjener imidlertid intet formål fortsat at skjule, at der nu foreligger så mange undersøgelser og så meget materiale, der viser, at det er umu-

ligt isoleret — jeg understreger ordet isoleret — at nedtrappe lejeværdien af ejerboliger og fradragsretten for obligationsrenter. Den konservative gruppe ved det, ministeren ved det, og alle ved det. Derfor bør debatten om dette spørgsmål høre op.

Formentlig som en ganske naturlig følge heraf taler ministeren nu offentligt om at udvide begrænsningen af fradragsretten til at omfatte alle former for private renteudgifter. Det er ministerens ret at tale for det, han synes er rigtigt, men gennemførelse af en sådan foranstaltning er ikke omfattet af boligforliget, og jeg skal for en ordens skyld gøre opmærksom på, at den konservative gruppe er modstander af en sådan politik.

I øvrigt understreger jeg boligforligets tekst om, at lejeværdien skal afvikles, dvs. nedbringes til nul, hvorimod der er aftalt en begrænsning af fradragsretten for ejerboliger. Med ordet begrænsning er der intet sagt om en total ophævelse af fradragsretten for disse renter. Teksten giver ingen mulighed for fortolkningstvivel, og det er den konservative gruppe tilfreds med.

Jeg skal anbefale tinget at stemme for ændringsforslagene under nr. 17 og nr. 19 og for de af ministeren stillede ændringsforslag, og jeg skal anbefale at stemme imod alle øvrige ændringsforslag.

Ømann (SF):

Det er beklageligt, at vi endnu en gang skal have en debat om disse lejeværdier. Dette kævl, som vi skal have med jævnlig mellemrum, uanset at flertallet i dette ting er overbevist om, at denne ordning fører hele dette store og voksende område længere og længere ud i et morads og i fordærv.

Jeg troede, der var en lysning, dengang boligforligets parter satte sig hen og lavede en opgave til et udvalg, et såkaldt kommissorium, hvor man påpegede alle de ulemper, som den nuværende ordning har. Man påpegede dem ganske korrekt, idet man sagde: dette er en direkte opfordring til gældsstiftelse, denne ordning skaber inflation, den lader overskuddene vokse for dem, der har gjort det, man forventede af dem, nemlig nedbetalt deres gæld. Denne og en lang række andre urimeligheder var meget nøjagtigt, meget korrekt afmalet i dette kommissorium. Men så klokkede man i det fra socialdemokratiets side og var ikke klar over, at for